

Sygn. akt **II K 284/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 3 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca **SSR Roman Chorab**

Protokolant **Joanna Gawel – Wojciechowska**

przy udziale Prokuratora Marka Śledziony

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 23 stycznia 2018 roku, 27 marca 2018 roku, 6 kwietnia 2018 roku, 10 kwietnia 2018 roku, 16 kwietnia 2018 roku, 19 czerwca 2018 roku, 17 września 2018 roku, 3 grudnia 2018 roku, 28 stycznia 2019 roku, 25 listopada 2019 roku, 30 grudnia 2019 roku, 3 lutego 2020 roku.

sprawy przeciwko **W. W. (1)**

synowi J. i M. z d. B.

ur. (...) w I.

oskarżonego o to, że:

w nieustalonym okresie 2015 r. i 2016 r., w L. oraz w innych miejscowościach, wykorzystując wynikającą z upośledzenia umysłowego córki J. W. (1) brak jej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem, doprowadził J. W. (1) do poddania się innym czynnościom seksualnym, w ten sposób, że co najmniej dotykał jej narządów płciowych i piersi,

tj. o czyn z art. 198 k.k.

1. oskarżonego **W. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym iż przyjmuje, że w nieustalonym okresie 2015 r. i 2016 r. w L. przy ulicy (...) oraz w nieustalonym miejscu w lesie w miejscowości Z. co najmniej dwukrotnie wykorzystując wynikające z upośledzenia umysłowego córki J. W. (1) brak jej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem, doprowadził J. W. (1) do poddania się innym czynnościom seksualnym, w ten sposób, że co najmniej dotykał jej narządów płciowych i piersi stanowiącego występku z art. 198 k.k. i za to na podstawie art. 198 k.k. wymierza mu karę wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **W. W. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzech) lata i w okresie próby zobowiązuje go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje go pod dozór kuratora;

3. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **W. W. (1)** koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa i wymierza mu opłatę w wysokości 180 zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 284/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	W. W. (1)	W nieustalonym okresie 2015 r. i 2016 r. w L. oraz w innych miejscach, wykorzystując wynikający z upośledzenia umysłowego córki J. W. (1) brak jej zdolności	

		do rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem, doprowadził J. W. (1) do poddania się innym czynnościom seksualnym, w ten sposób, że co najmniej dotyczył jej narządów płciowych i piersi, tj. o czyn z art. 198 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
I. Niepełnosprawność pokrzywdzonej J. W. (1), opieka faktyczna i prawna nad pokrzywdzoną J. W. (1) sprawowana przez matkę S. W.	1. Orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 14 marca 2016 roku	49	
2. Kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 2 lutego 2005 roku sygn. akt RIII Ns. 119/04	46		
II. Brak odbywania stosunku płciowego przez pokrzywdzoną J. W. (1)	3. Zaświadczenie z dnia 20 września 2016 roku lekarza ginekologa	81	
III. Doprowadzenie J. W. (1) do poddania się innej czynności seksualnej	4. Zeznania pokrzywdzonej J. W. (1) Nagranie z przesłuchania pokrzywdzonej J. W. (1)	k. 82-85	
k. 87			
6. Pisemna opinia sądowo - psychiatryczna biegłej J.	k. 88-91		

M. z dnia 14 grudnia 2016 roku		
7. Ustna opinia biegłej sądowej J. M.	k. 508v-510, k. 524-526	
8. Pisemna opinia sądowo – psychologiczna biegłej I. S. z dnia 3 lipca 2019 roku wraz z załącznikami	k. 599-607	
9. Opinia ustna biegłej I. S.	655v-656v	
10. Zeznania świadka M. K.	k. 2-3; 167-168; 674v	
11. Zeznania świadka B. Z.	k. 37v-38, 440v-441v	
12. Zeznania świadka E. M.	k. 41-43v; 118v-119 k. 455v-456	
13. Zeznania świadka L. S.	k. 492v-493v	
14. Zeznania świadka M. S.	k. 64-65, 438v-439v	
15. Zeznania świadka H. U.	k. 69-70; 439v-440	
16. Zeznania świadka S. W.	k. 76v-77, 168-170; 527-528	
17. Zeznania świadka A. G.	k. 494-495	
18. Zeznania świadka M. N.	k. 674v-675v	
XVIII. Niekaralność oskarżonego W. W. (1)	19. Karta karna oskarżonego W. W. (1)	k. 128

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	-	-	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
I	1. Orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 14 marca 2016 roku	Niepełnosprawność pokrzywdzonej J. W. (1) nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Sąd nie miał wątpliwości co do rzetelności orzeczenia o niepełnosprawności pokrzywdzonej.	
2. Kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 2 lutego 2005 roku sygn. akt RIII Ns 119/04	Sąd nie miał wątpliwości co do rzetelności ocenianego dowodu. Nie było to przedmiotem sporu stron i żadna z nich nie kwestionowała kto sprawuje prawną oraz faktyczną opiekę nad niepełnosprawną J. W. (1).		

II	3. Zaświadczenie z dnia 20 września 2016 roku lekarza ginekologa.	<p>Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała treści ocenianego zaświadczenia. W ocenie Sądu dowód ten jest wiarygodny.</p> <p>Zaznaczyć należy, że zaświadczenie wydane zostało 20 września 2016 roku, czego Sąd nie pominął. Jednakże badanie ginekologiczne pokrzywdzonej wiąże się z poddaniem jej znieczuleniu ogólnemu. Zgromadzony materiał dowodowy nie dowodzi, aby oskarżony dopuścił się czynu z art. 198 k.k. poprzez doprowadzenie pokrzywdzonej do obcowania płciowego. (szerzej przy ocenie zeznań pokrzywdzonej J. W. (1)) Co więcej nawet w sytuacji potwierdzenia śladów potwierdzających odbycie przez pokrzywdzoną stosunku płciowego nie dowodziłoby to jednoznacznie, sprawstwa oskarżonego, dlatego Sąd odstąpił od zlecenia ponownego przeprowadzenia badania ginekologicznego pokrzywdzonej J. W. (1).</p>	
III.	4. Zeznania pokrzywdzonej J. W. (1)	W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zeznania pokrzywdzonej J. W. (1) oraz ocena ich „jakości” przez biegłych psychologów była kluczowa dla	

rozstrzygnięcia
niniejszego postępowania.

Zeznania pokrzywdzonej co potwierdzone zostało przez dwie niezależne opinie sądowych biegłych psychologów nie mogą zostać pominięte z uwagi jedynie na fakt jej upośledzenia. J. W. (1) jest w stanie zapamiętywać swoje spostrzeżenia w powiązaniu z ruchem, emocjami z konkretną ważną dla niej sytuacją, której towarzyszy wyrazista treść emocjonalna. Nadto, biegła I. S. wskazała w pisemnej opinii, że zeznania J. W. (1) odnoszą się do jej odczuć i spostrzeżeń, które nie mogą być efektem konfabulacji ze względu na obecność opisów specyficznych, takich jak zapach czy smak, a także wielokrotność powtarzania jednego zdarzenia w ten sam sposób, o tym samym przebiegu bez znaczących zmian. Zdaniem biegłej zdolności intelektualne J. W. (1) nie pozwalają na wykreowanie fantazji tak bogatej w opisy szczegółów specyficznych i reakcji, a także ich wielokrotne powtarzanie bez znaczących zmian treści. Poza jedynie niespójnością miejsca i czasu, co nie podważa jej prawdomówności, a jest deficytem w zakresie

orientacji co do upływu czasu.

Biegli zgodnie wskazali, że pokrzywdzona ma skłonności do konfabulacji, lecz ich opinie były odmienne co do ich przyczyn. Sąd podziela jednak pogląd biegłej sądowej I. S., która w swojej opinii podała, że silny popęd seksualny pokrzywdzonej może skłaniać ją do fantazjowania (k. 601). Uszkodzenia centralnego układu nerwowego jako przyczynę konfabulacji podniesioną przez biegłą J. M. nie znajdowała potwierdzenie w dokumentacji medycznej pokrzywdzonej.

Pokrzywdzona J. W. (1) zdaniem biegłych jest zdolna do przeprowadzenia z jej udziałem czynności prawnych takich jak przesłuchanie w charakterze pokrzywdzonej, jednakże jest ona skłonna do konfabulacji, które to mają wpływ na treść jej zeznań.

W pierwszej kolejności sąd odsłuchując zeznania pokrzywdzonej zwrócił uwagę w ich początkowej fazie, że pokrzywdzona przytacza okoliczności, które w jej życiu miały miejsce i które zapamiętała, gdyż odbiegały one od jej codzienności. Jak ojciec dusił swoją żonę S. W.

i wówczas interweniowała policja – co zeznała także świadek M. S. (k. 498v). J. W. (1) pamiętała, że w jej domu w Z. z uwagi na zachowanie ojca założone zostały kamery co potwierdziła jej matka (k. 168v). Takie sytuacje miały miejsce i nie były one z pewnością codziennością w życiu pokrzywdzonej, dlatego je zapamiętała.

W odniesieniu do przedmiotu niniejszej sprawy w pierwszej kolejności wskazać należy, że pokrzywdzona J. W. (1) jest osobą rozhamowaną seksualnie – co oznacza, że mówi o doświadczeniach seksualnych bez uczucia wstydu czy skrępowania i jest osobą o wysokim popędie seksualnym. Pokrzywdzona kilkakrotnie podczas jej przesłuchania mówi o sytuacji jaka miała miejsce z uczniem G. gdy przebywała w internacie. Wspomina o tej sytuacji trzykrotnie (00:07:00; 00:32:00; 00:40:00). Matka J. W. (1) potwierdza tę okoliczność (k. 76v), wskazując, że wówczas J. W. (1) była badana ginekologicznie, gdyż było podejrzenie, że została w internacie zgwałcona. Zdaniem Sądu jej zeznania w tym zakresie są wiarygodne ze względu na szczegółowy opis sytuacji oraz jej kilkakrotne powtarzanie. Podobnie zachowuje się

pokrzywdzona w sytuacji gdy opowiada o tym, że ojciec namawia ją aby mówiła, że K. J. ją molestował. Wspomina ona podczas przesłuchania o tej sytuacji kilkakrotnie jednak dopytana za każdym razem zaprzecza, że taka sytuacja nie miała miejsca, a jedynie ojciec kazał jej tak mówić. Jak wynika z treści jej zeznań (00:41:00) , ojciec namawiał ją także aby nikomu nie mówiła o tym co się między nimi wydarzyło. (00:12:50) Zeznała także, że ojciec daje jej drobne pieniądze, żeby jechała do niego na noc, żeby z nim spała. Sąd dał wiarę tym zeznaniom, gdyż na okoliczność przekupywania J. W. (1) przez oskarżonego W. W. (1) zeznawała także babka pokrzywdzonej E. M. (k. 43, 119) oraz matka pokrzywdzonej S. W. (k. 169).

Sąd formułując ostatecznie treść opisu czynu w głównej mierze oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej J. W.. Zdaniem Sądu z treści zeznań J. W. (1) jednoznacznie wynika, że co najmniej dwukrotnie ojciec W. W. (1) dopuścił się wobec niej innej czynności seksualnej.

(00:27:00) Po raz pierwszy podczas przesłuchania pokrzywdzona J. W. (1)

opisuje sytuację, gdy we L. u ojca w mieszkaniu leżeli w jednym łóżku ojciec przytulał się do jej piersi i „ręką machał” gestykulując czynności, które wykonywał oskarżony, wskazuje nadto, że ojciec wówczas dotykał swojego członka. (00:39:00) kolejny raz wskazuje na onanizowanie się przy niej przez ojca podając wówczas, że „leci z niego pianka” i „śmierdziała mu ręka”. (00:41:00) kolejny raz wskazuje, że było to wówczas gdy uciekła od ojca i pieszo chciała wracać do domu. (00:52:40) J. W. (1) po raz kolejny opisywała sytuację, gdy leżała z ojcem w jednym łóżku a ten się masturbował, dokonując tych samych opisów dodając jednak, że podczas tych czynności dotykał on jej krocza. Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej w tej części gdyż wielokrotnie powtarzała ona ten sam przebieg wydarzeń. Za każdym razem podnosiła, że taka sytuacja miała miejsce u jej ojca w mieszkaniu, że byli wtedy pod kołdrą na jednym łóżku i ojciec „machał ręką”. W ostatniej części przesłuchania dodaje, że wówczas dotykał jej krocza, bo zaglądała wówczas pod kołdrę.

Z treści zeznań pokrzywdzonej trudno jednoznacznie określić

jakie odczucia i emocje towarzyszyły jej podczas gdy ojciec dopuszczał się wobec niej innych czynności seksualnych. W jednej bowiem chwili dopytuje się bowiem czy może uprawiać seks ze swoim ojcem, natomiast później zeznaje, że gdy oskarżony W. W. (1) ją dotykał nie podobało jej się to. Wielokrotnie J. W. (1) była pouczana zapewne przez matkę po sytuacji w internacie z G., że nie powinna robić takich rzeczy czy gdy ojciec namawiał ją żeby o „tych brzydkich rzeczach” nikomu nie mówiła „bo to brzydko”. Jednak z zachowania J. W. (1) i z wniosków ustnej opinii wyciągniętej przez biegłą I. S. wynika, że J. W. (1) o sytuacjach wskazanych powyżej wypowiadała się z lekkim podnieceniem, co nie świadczy o tym, że sytuacje te się jej nie podobały. Jednakże deklaruje ona, że nie było wtedy jej przyjemnie co zdaniem Sądu oraz częściowo biegłej (k. 656v) jest raczej efektem sugestii osób z którymi na co dzień przebywa. Sąsiad oskarżonego M. N. zeznał (k. 675), że J. była zadowolona gdy przebywała u ojca. Co nie świadczy jednak o tym, że oskarżony W. W. (1) innych czynności seksualnych wobec upośledzonej córki się nie dopuścił, a

jedynie, że J. W. (1) nie jest w stanie rozpoznać nieprawidłowości i naganności tych zachowań.

Kolejną sytuacją, na okoliczność której zeznawała pokrzywdzona J. W. wielokrotnie, którą zdaniem Sądu należało ocenić jako wiarygodną jest opis sytuacji w lesie. Gdy ojciec odwiedzał córkę i zabierał ją na spacer do lasu w Z.. (00:42:00) Pokrzywdzona w związku z opisem ocenionej powyżej sytuacji spontanicznie, bez żadnych sugestii zaczęła opowiadać o innej sytuacji, która jak wskazuje miała miejsce gdy poszła z ojcem do lasu. Gestykulując wskazała, że była przez ojca całowana w policzki, następnie gdy biegła zapytała czy była całowana gdzieś jeszcze poza miejscami, które wskazała pokrzywdzona spontanicznie dodała „oprócz piersi” (00:44:10). Następnie dokładnie opisuje, gestykulując gdzie jest przez ojca była całowana. Podaje także, że chowają się przed jadącymi samochodami, żeby nikt ich nie widział „na kucaka”, nie potrafi jednak powiedzieć dlaczego się chowają. Podaje, że ojciec ugniata jej piersi, że się do niej przytula, nie wie jednak dlaczego to robi. (00:46:00) Zeznała także, że po takiej sytuacji w lesie ojciec obiecuje jej, że

		<p>ją jeszcze gdzieś zabierze. Sąd jako wiarygodną oceniła tę część zeznań, gdyż była ona w sposób spontaniczny przytoczona przez pokrzywdzoną, przy okazji innego tematu, nadto poruszana przez nią wielokrotnie (00:55:30). Co więcej na okoliczność doprowadzenia upośledzonej umyslowo J. W. (1) do innej czynności seksualnej w lesie zeznawała także świadek L. S. (k. 493), która zeznała, że widziała jak ojciec J. całował , a ta po powrocie z lasu relacjonowała podczas spaceru z ojcem co robiła. Sąd dał także wiarę zeznaniom pokrzywdzonej J. W. w przedmiocie tego, że nie uprawiała seksu z ojcem o czym świadczyło także badanie ginekologiczne , a także jej wielokrotne zaprzeczenia w tym zakresie.</p>	
	<p>5. Pisemna opinia sądowo psychologiczna biegłej J. M. z dnia 14 grudnia 2016 roku</p> <p>6. Ustna opinia biegłej sądowej J. M.</p>	<p>Sąd co do wyciągniętych przez biegłą wniosków ocenił ją jako spójną i logiczną. Biegła jednak w sposób niejasny zdaniem Sądu określiła czym należy kierować się podczas oceny zeznań pokrzywdzonej, co utrudniało ocenę tego dowodu. Poza podanymi poniżej stwierdzeniami biegłej Sąd ocenił opinię jako przejrzystą, potrzebną dla wydania wyroku w niniejszej sprawie lecz finalnie wymagającą uzupełnienia</p>	

		<p>i odniesienia się do niej przez jeszcze jednego biegłego. Biegła pottrzymała swoją opinię pisemną, podczas wydania opinii ustnej przed Sądem. Treść tych opinii jest spójna, dlatego też Sąd postanowił ocenić oba te dowody wspólnie.</p>
<p>7. Opinia ustna biegłej I. S. 8. Opinia sądowo – psychologiczna biegłej I. S. z dnia 3 lipca 2019 roku wraz z załącznikami</p>	<p>Sąd w oparciu o wnioski wyciągnięte przez biegłą dokonał analizy przesłuchania pokrzywdzonej J. W. (1). Treść pisemnej opinii , a także opinii ustnej są dla Sądu przejrzyste i dzięki nim możliwym było określenie, która część zeznań pokrzywdzonej zasługuje na wiarygodność , a która nie. Opinie były dla Sądu jednym z kluczowych dowodów w niniejszej sprawie. Opinie są jasne, klarowne, spójne ze sobą w tym znaczeniu , że ostatecznie prowadzą do tych samych wniosków końcowych , iż w opisanym powyżej zakresie zdarzenia o których mówiła J. W. (1) w rzeczywistości miały miejsce. Sąd nie doszukał się w nich istotnych sprzeczności. Treść tych opinii jest spójna, dlatego też Sąd postanowił ocenić oba te dowody wspólnie.</p>	
<p>9. Zeznania świadka M. K.</p>	<p>Zeznania świadka M. K. sąd ocenił w całości jako wiarygodne. Z ich treści wynika, że J. W. (1) relacjonowała jej</p>	

treści z których wynikało, że ojciec dopuszcza się względem niej innych czynności seksualnych. Pokrzywdzona relacjonowała te wydarzenia nie tylko świadkowi M. K., ale także swojej babce E. M., L. S., M. S., H. U., funkcjonariuszowi policji A. G.. Sąd nie miał wątpliwości co do prawdopodobności świadka. Świadek jest pracownikiem socjalnym, który nie ma osobistych kontaktów , ani z osobą pokrzywdzoną , ani z oskarżonym. Zna ona te osoby jedynie z uwagi na sprawowany przez nią zawód. To z jej inicjatywy prowadzone było niniejsze postępowanie. Sąd jako wiarygodne ocenił zeznania M. K. te złożone w toku postępowania przygotowawczego jak i te bezpośrednio przed Sądem.

10. Zeznania świadka B. Z.

Świadek jest pracownikiem socjalnym. Tak jak i świadek oceniony powyżej miała ona kontakt z stronami postępowania jedynie zawodowy. Treść jej zeznań wzajemnie uzupełnia się z zeznaniami świadka M. K.. Nie posiadała ona jednak poza relacją gdzie to pokrzywdzona J. W. (1) zwracała się M. K. informacji na temat przedmiotu sprawy. Pomimo tego jej zeznania sąd ocenił jako wiarygodne

	<p>i przydatne dla toczącego się postępowania w całości, gdyż potwierdzały one prawdziwość zeznań świadka M. K.. Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego jak i te bezpośrednio przed sądem.</p>	
11. Zeznania świadka E. M.	<p>Sąd jako wiarygodne w części ocenił zeznania świadka te złożone w postępowaniu przygotowawczym, a te złożone bezpośrednio przed Sądem jedynie do momentu w którym świadek przestała odpowiadać na zadawane przez Sąd pytania. W pierwszej kolejności wskazać należy, że świadek jest osobą w podeszłym wieku, babcią pokrzywdzonej i jej zeznania Sąd ocenił z dużą dozą ostrożnością. Świadek posiadała wiele informacji na tematy relacjonowane jej przez pokrzywdzoną, jednakże sama ocena bezpośrednich zeznań pokrzywdzonej była oceną trudną, a tym bardziej ocena jej relacji kolejnej osobie, która mogła w subiektywny sposób ocenić te relacje stanowią zdaniem Sądu dowód niewiarygodny. Sąd jako wiarygodne ocenił, jedynie to, że J. W. (1) takie czynności seksualne z ojcem osobą postronnym</p>	

relacjonowała, treść tych relacji jednak sąd ocenił jako niewiarygodną z uwagi na niemożliwość określenia, która z tych relacji jest prawdą, która nie, co wynika z pośredniości ocenianego dowodu oraz skomplikowanego procesu oceny relacji J. W. (1). Nie mniej jednak świadek E. M. zeznawała także, że osobiście była świadkiem jak ojciec w domu w Z. na klucz zamykał się w pokoju z pokrzywdzoną na noc – na co wskazywała także S. W. (k. 77), opisywana przez świadka sytuacja, że ojciec przekupił J. W. (1) aby ta wsiadła do jego samochodu - busa możliwym jest, że także miała miejsce, lecz nie świadczy to o czynnościach seksualnych, gdyż świadek niczego nie widziała a to, że coś się wówczas wydarzyło wywnioskowała z relacji z J. W. (1) po zdarzeniu. J. W. (1) na temat zdarzenia w kempingu, czy busie nie mówiła wielokrotnie, jedynie o tym wspomniała. W odniesieniu do zeznań złożonych po raz drugi w postępowaniu przygotowawczym Sąd także jedynie częściowo ocenił je jako wiarygodne, chociażby przez sam fakt, że nawet sam świadek

	<p>podczas kolejnego przesłuchania bezpośrednio przed sądem zeznawała w sposób sprzeczny. Jednakże jako wiarygodne należało ocenić je w zakresie, że ojciec na spacerach pokrzywdzoną w Z. zabierał.</p> <p>Z uwagi na podeszły wiek świadka zeznania złożone przez nią jako pierwsze w postępowaniu przygotowawczym są dla Sądu najbardziej „wartościowe” gdyż zostały złożone w 2016 roku natomiast te bezpośrednio przed Sądem w roku 2019. Upływ trzech lat wobec świadomości osoby w podeszłym wieku może mieć wpływ na ich treść, a na pewno ma wpływ na to jakie okoliczności świadek zapamiętał z uwagi na upływ czasu.</p>	
<p>12. Zeznania świadka L. S.</p>	<p>Sąd jako wiarygodne w całości ocenił zeznania świadka złożone w toku całego postępowania. W pierwszej kolejności należy wskazać, że świadek L. S. nie jest tak związana z rodziną Państwa W. jak świadek H. U., M. S., które od dekad są sąsiadkami i każdy dzień spędzają razem. Ich relacja z pokrzywdzoną oraz jej rodziną nie jest aż tak silna, co zdaniem Sądu było jedynym z powodów pozytywnej oceny zeznań świadka. Sąsiadami są od</p>	

2014 roku, i znała ona sytuację rodzinną stron postępowania, lecz raczej z własnych obserwacji, a nie z relacji innych świadków czy też jedynie z relacji pokrzywdzonej J. W. (1). Pokrzywdzona wprowadziła także temu świadkowi relację o zachowaniu oskarżonego W. W. (1) co było w ocenie Sądu powszechnego w jej zachowaniu. Wszyscy świadkowie, którzy na co dzień z pokrzywdzoną przebywali takie relacje słyszeli i zgodnie zeznawali na te okoliczności. Zeznania powyższego świadka były spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenie w pozostałym zabranym w sprawie materiale dowodowym. Sąd nie miał wątpliwości co do prawdziwości świadka.

13. Zeznania świadka M. S.

Sąd zeznania świadka M. S. ocenił jako wiarygodne jedynie w części. Duża część zeznań tego świadka pochodziła z relacji zachowań oskarżonego wobec J. W. wskazanych przez właśnie samą J. W. (1). Zeznawała, że widziała jak ojciec niejednokrotnie przytulał pokrzywdzoną, klepał ją po pośladkach. Ocena zeznań świadka z uwagi na jej zażyłe relacje z S. W., odwiedzania się każdego dnia i rozmowy na temat postępowania ograniczają w znacznym stopniu

		walor prawdomówności świadka.
14. Zeznania świadka H. U.	<p>Duża część zeznań tego świadka dotyczy zrelacjonowania jej zachowań oskarżonego wobec J. W. wskazanych przez samą J. W. (1). Dla Sądu, zgodnie z oceną zeznań świadka E. M. oraz M. S., moc dowodową ma jedynie okoliczność że sytuacje takie pokrzywdzona J. W. (1) relacjonowała. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka (k. 440) że była sytuacja aby oskarżony dusił A. J., który stanął w obronie S. W., gdyż potwierdzała to także pokrzywdzona J. W. (1) oraz okoliczności, że J. W. (1) miała dostęp do filmów porno, które oglądał oskarżony. Obecnie kanał ten został zablokowany. Poziom wiedzy na temat współżycia fizycznego J. W. (1) oraz jej zeznania świadczą o tym, że miała ona styczność z tego typu filmami, dlatego też w tym zakresie zeznania świadka sąd ocenił jako wiarygodne.</p>	
15. Zeznania świadka S. W.	<p>Sąd w całości jako wiarygodne ocenił zeznania świadka S. W.. Pomimo konfliktu istniejącego pomiędzy stronami S. W. nie dokonywała subiektywnych ocen zachowania W. W. (1), nie dopowiadała w zeznaniach różnych niewiarygodnych</p>	

sytuacji, które od kogoś usłyszała , a jeżeli już tak zeznawała dodawała, że wie to od kogoś i nie wie czy jest to prawda. Na wszystkich etapach postępowania zeznawała ona spójnie i Sąd nie doszukał się sprzeczności pomiędzy jej zeznaniami. Wskazywała, że jej córka wielokrotnie obcym osobą opowiadała o zachowaniu ojca gdy pozostawali sami. Wskazywała nadto, że jej mówiła mniej ale także miała świadomość, że ma to miejsce. Konsekwentnie zeznawała na okoliczność zamknięcia się oskarżonego W. W. (1) w pokoju na noc z córką w Z.. Nikt jednak nie widział do czego w pokoju doszło, pokrzywdzona na ten temat nie zeznawała. Co do wizyty u ginekologa i zastosowania antykoncepcji u J. W. (1) Sąd dał wiarę świadkowi, gdyż to ona na tej wizycie była z pokrzywdzoną.

16. Zeznania świadka A. G.

Zeznania świadka Sąd ocenił jako w całości polegające na prawdzie. Świadek jest funkcjonariuszem policji , nie związanym osobiście z żadną ze stron postępowania. W domu Państwa W. prowadzona była Procedura Niebieskiej Karty i z uwagi na to, świadek często bywała w ich miejscu zamieszkania w Z.. Miała dobry kontakt z J. W. (1), która także jej zwierzała się z seksualnych

	<p>przeżyć z ojcem. Miała ona świadomość, że pomimo ustalonych sądownie kontaktów z niepełnosprawną córką W. W. (1) nie stosował się do nich. Posiadała ona informacje o różnego rodzaju zdarzeniach jakie miały miejsce w miejscu zamieszkania J. W. (1), lecz wynikające z relacji od sąsiadów Państwa W.. Nie zmienia to jednak faktu, że świadek takie informacje od tych osób pozyskał i nie czyni to zeznań świadka niewiarygodnymi.</p>	
17. Zeznania świadka M. N.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. N.. Zeznawał on, że oskarżony W. W. (1) jest spokojnym lokatorem i nigdy nie zauważył aby w sposób nieprawidłowy zachowywał się względem swojej córki. Zaznaczył, że jego córka była przy nim zawsze uśmiechnięta i nastawiona przyjaźnie. Sąd ocenił jego zeznania jako polegające na prawdzie, gdyż oskarżony ukrywał się z tego typu zachowaniami o czym świadczą zeznania pokrzywdzonej, że w lesie chowali się przed jadącymi samochodami. Możliwym jest aby sąsiad nie zauważył niczego niepokojącego, ponieważ J. W. (1) nie wykazywała jednoznacznego niezadowolenia z w odniesieniu do tych czynności, co wynikało z jej upośledzenia. Nie potrafiła ona rozpoznać</p>	

	czy dobrym jest takie zachowanie czy nie, dlatego mogła przy ojcu czuć się dobrze i być zadowolona.		
18. Karalność oskarżonego	Dowód nie kwestionowany przez żadną ze stron postępowania. W ocenie Sądu brak było podstaw do odmówienia wiarygodności danym o karalności oskarżonego.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
III.	Zeznania oskarżonego W. W. (1) –k. 126; k. 166v	Sąd nie dał wiary w całości w wyjaśnienia złożone przez oskarżonego W. W.. W toku postępowania oskarżony W. W. korzystał z prawa do domowy składania wyjaśnień. Wyjaśniał jedynie, że do zarzucanego mu czynu się nie przyznaje.	
III.	Zeznania pokrzywdzonej J. W. (1)	Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej w zakresie picia wydzieliny ojca z kubka w pierwszej kolejności z uwagi na to, że odmiennie werbalizowała ona w jakim kubku podany	

był jej płyn. Jednokrotnie mówiła że był to kubek z misiem (00:18:00) po pewnym czasie jednak podaje, że kubek taki ma u matki , a nie u ojca. Sąd jednak nie wyklucza, że okoliczność taka miała miejsce , a rozbieżności w tym zakresie wynikają jedynie z deficytów poznawczych pokrzywdzonej, jednak zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na jednoznaczne stwierdzenie czy do sytuacji doszło czy też nie. Z uwagi na powyższe ta część zeznań została przez Sąd oceniona jako niewiarygodna. W treści zeznań pokrzywdzonej można doszukać się wielokrotnie sprzeczności. Opisuje, że podglądała ojca jak oddawał mocz w lesie , a także, że podglądała innego mężczyznę gdy to robił za szopą w Z.. Innym razem mówi, że tylko raz podglądała jak ktoś to robił. Podała, że nigdy z bliska nie widziała członka , natomiast następnie werbalizuje, że brała do ust członka G. – prawdopodobnie z internatu. Znaczenie podczas przeprowadzenia badania pokrzywdzonej miał sposób zadawania jej pytań. Biegła I. S. podała, że nie należy zadawać pokrzywdzonej pytań zamkniętych , a jedynie takie które pozwalają jej na swobodny opis sytuacji i są

		<p>spontaniczne. Zdaniem Sądu rozbieżności w zeznaniach pokrzywdzonej, mogą wynikać właśnie ze sposobu zadania jej pytania. Gdy zadane było jej pytanie zamknięte to zdaniem Sądu odpowiadała ona na nie w sposób jakby wyuczony, taki w jaki sposób była pouczana. Na pytanie „Czy było tak, że tato Cię dotykał w piersi albo w krocze” pokrzywdzona bez zastanowienia odpowiada „nie, nigdy”. Zdaniem Sądu część tych zeznań w który pokrzywdzonej zadawane były pytania zamknięte jest niewiarygodna. A rozbieżności w treści jej zeznań właśnie z tego wynikają, lecz nie odbierają waloru prawdopodobności całości jej zeznań zwłaszcza tym spontanicznym na temat lasu czy na temat sytuacji, która miała miejsce w mieszkaniu ojca.</p>
<p>Pisemna opinia sądowo psychiatryczna biegłej J. M. z dnia 14 grudnia 2016 roku</p>	<p>Opinia pisemna biegłym J. M. jedynie w zakresie przyczyn konfabulacji Sąd ocenił, iż jest ona w tym zakresie niespójna, gdyż teza ta nie znajdowała potwierdzenia w dokumentacji medycznej pokrzywdzonej J. W. (1).</p>	
<p>Zeznania świadka E. M.</p>	<p>Zeznania świadka, zgodnie z powyższą oceną, Sąd jedynie w części uznał za wiarygodne</p>	

	<p>zeznania świadka złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz przed Sądem. Zakres w jakim Sąd ocenił zeznania jako wiarygodne, a które nie zawarto powyżej i nie ma konieczności ich powielania, gdyż wskazano na nie w pkt. 2.1.11. uzasadnienia.</p>	
<p>Zeznania świadka K. S. k. 58v; 493v-494</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw dla odmówienia wiarygodności zeznań świadka. Pracuje on jednak za granicą i kontakt z rodziną Państwa W. jest z uwagi na to ograniczony. Nie posiadał on wiedzy na temat przedmiotu postępowania. Zeznania świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania.</p>	
<p>Zeznania świadka M. S.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka złożonym w toku postępowania przygotowawczego gdyż nie znalazły one potwierdzenia w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym. Świadek zeznała, (k. 64) że z „inicjatywy W. jego była żona zaprowadziła J. do ginekologa, po to, aby ten wypisał jej zastrzyk, aby J. nie zaszła w ciążę” nie ma to potwierdzenia w zeznaniach S. W., która podała, że zrobiła to z uwagi na zalecenie lekarza po sytuacji w internacie i podejrzeniu odbycia</p>	

	<p>stosunku płciowego z G. z internatu. (k. 76v). Nadto zeznawała ona na okoliczność o której żaden inny świadek nie zeznawał, że rzekomo J. W. (1) wróciła od ojca zakrwawiona co jak zeznała zna z relacji babci pokrzywdzonej, która jednak na tę okoliczność nie zeznawała. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom. Okoliczności podnoszone przez świadka w toku przesłuchania bezpośrednio przed sądem, że ojciec namawiał J. W. (1) do stosowania przemocy wobec domowników, nawet jeżeli są prawdą nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania.</p>	
Zeznania świadka H. U.	<p>Zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym są jedynie relacją, którą świadek usłyszała od pokrzywdzonej J. W. (1). Oceniono powyżej ich zakres. Okoliczność dotycząca przyczepy kampingowej nie została potwierdzona w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym, w szczególności nie powtarzała tego zdarzenia J. W. (1) mówiąc o nim nie zeznawała o czynnościach seksualnych. Pozostała część zeznań nie miała znaczenia dla</p>	

	rozstrzygnięcia postępowania.	
Zeznania świadka F. C. k. 450-451	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka F. C. w pierwszej kolejności z uwagi na to, że treść jego zeznań odnosi się bardziej do rzekomego pobicia pokrzywdzonej J. W. (1) przez K. J. niż do rzeczywistego przedmiotu sprawy. Co więcej świadek nie ma na co dzień styczności z J. W. (1). O wszystkich wydarzeniach związanych z J. W. (1) wie od oskarżonego. Okoliczność, że oskarżony w sposób prawidłowy opiekuje się matką, siostrą i siostrzeńcem świadka nie stanowią dowodu w niniejszej sprawie, a tym bardziej nie świadczą o jego niewinności. Ja świadek sam zeznał o intymnych sprawach z J. W. (1) nie rozmawiał.	
Zeznania świadka E. Ł. (k. 451-451v	Świadek jest siostrą oskarżonego W. W. (1). Z uwagi na sam fakt powyższego jej zeznania należało ocenić z dużą dozą ostrożności. Świadek zeznała, że ostatni raz z J. W. (1) widziała się 2 lub 3 lata temu. Jak wynika z treści zeznań pozostałych świadków w sprawie J. W. (1) o takich sytuacjach zaczęła relacjonować właśnie około 3 lat przez rokiem 2019 (kiedy odbywało się przesłuchanie). Świadek nie posiadała wiedzy na temat przedmiotu	

	<p>postępowania, a zeznawała na okoliczności, które znała jedynie z relacji oskarżonego W. W. (1).</p>	
<p>Zeznania świadka J. W. (3) 451v-452v</p>	<p>Zgodnie z powyższą oceną, brat oskarżonego świadek J. W. (3) także znał sytuację, przedmiot sprawy jedynie z relacji oskarżonego. Jego subiektywne odczucie, że jego brat nie mógł się dopuścić takiego czynu względem jego bratanicy nie ma znaczenia procesowego.</p>	
<p>Zeznania świadka A. K. k. 452v-453</p>	<p>W ocenie Sądu jako w całości niewiarygodne są zeznania świadka A. K., która to jest partnerką oskarżonego W. W. (1). Już samo partnerstwo oskarżonego i świadka jest dla Sądu mało prawdopodobne, gdyż świadek nawet zeznając przed Sądem oskarżonego nazywała (...). Zeznawała, że są parą od czterech lat. Nie ma ona stałego kontaktu z pokrzywdzoną, a opis przedmiotu niniejszego postępowania zna z relacji oskarżonego W. W. (1).</p>	
<p>Zeznania świadka T. K. k. 454v-455</p>	<p>Zeznania świadka nie sposób było ocenić jako niewiarygodne w całości. Zdaniem Sądu zeznania świadków E. M., M. S., H. U. z uwagi na ich zażyłą relację należało ocenić ostrożnie. Na tę okoliczność zeznawał właśnie świadek T.</p>	

	<p>K. i zdaniem Sądu należy ten fragment jego zeznań ocenić jako wiarygodne , lecz dla toku postępowania nieistotny. Zeznania aby powyżej wymienione osoby miał się umawiać na zrzucenie na oskarżonego oskarżenia o molestowanie nie zasługuje na wiarygodność, nie znajduje potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. Co więcej J. W. (1) – pokrzywdzona z pewnością z uwagi na poziom swojego upośledzenia nie byłaby w stanie w spisku tym uczestniczyć. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w tym zakresie.</p>	
<p>Zeznania świadka M. M. (2) k. 526v-527</p>	<p>Pokrzywdzona J. W. (1) była pacjentką świadka M. M. (2). Miały one styczność w roku 2015 oraz w roku 2017. Świadek wskazała, że J. W. (1) nie relacjonowała jej aby ojciec dopuszczał się wobec niej czynności seksualnych. Wskazała, że nigdy takiej relacji od niej nie słyszała. Zeznania powyższego świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania z uwagi na to, że nie miała ona wiedzy na temat przedmiotu sprawy. Fakt, że J. W. (1) świadkowi się nie zwierzała nie dowodzi niewinności oskarżonego.</p>	

<p>Kartka z odręcznymi zapiskami pokrzywdzonej J. W. (1) k. 12</p>	<p>Sąd jako niewiarygodne w całości ocenił dowód z odręcznych zapisów J. W. (1). Podczas przesłuchania pokrzywdzonej, zadeklarowała, że to ona napisała wszystko co jest na tej kartce lecz wymyśliła to. Tę część jej zeznań sąd ocenił jako wiarygodną, gdyż została potwierdzona także przez badanie ginekologiczne pokrzywdzonej. Zdaniem Sądu J. W. (1) miała dostęp do filmów pornograficznych bądź miała styczność z innymi obrazami prezentującymi kopulację. W ocenie Sądu treści zawarte na kartce stanowią jej fantazję, a z uwagi jak to, że ojciec dopuszczał się wobec niej innych czynności seksualnych, i taki stosunek był przez nią pojmowany jako możliwy jedynie z ojcem to właśnie na jego temat takie fantazje snuła. Dowód powyższy jest zdaniem Sądu całkowicie niewiarygodny.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I.</p>	<p>W. W. (1)</p>

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Zgodnie z treścią art. 198 k.k. kto wykorzystując bezbronności innej osoby lub wynikający z upośledzenia umysłowego lub choroby psychicznej brak zdolności tej osoby do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem, doprowadza ją do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania tej czynności podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Z okoliczności przytoczonych powyżej wynika, że oskarżony S. W. co najmniej dwukrotnie doprowadził pokrzywdzoną J. W. (1) do poddania się innej czynności seksualnej poprzez to, że co najmniej dotykał jej narządów płciowych i piersi.</p> <p>Okoliczność braku zdolności do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem przez J. W. (1) została potwierdzona w treści ustnej opinii biegłej I. S. (k. 656v) gdzie biegła wskazała, że jeżeli takie sytuacje miały miejsce „J. nie uważała je za niewłaściwe”. Nie potrafiła</p>	

<p>ona wskazać, czy wolno jej tak robić czy nie.</p> <p>W niniejszym postępowaniu nie można było przypisać oskarżonemu W. W. (1) czynu z art. 201 k.k. gdyż przepis ten w swoich znamionach obejmuje jedynie dopuszczenie się obcowania płciowego, co nieudowodnione zostało w niniejszym postępowaniu.</p> <p>Kwalifikacja prawna czynu nie budziła wątpliwości Sądu ani żadnej ze stron postępowania.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. W. (1)	I	I	Czyn którego dopuścił się oskarżony W. W. (1) zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3. Okolicznością obciążającą mającą wpływ na wymiar kary był fakt, że oskarżony czynu dopuścił się względem swojej córki jednak zważając na okoliczności niniejszego postępowania, nasilenie działań oskarżonego względem córki J. W. (1) jego uprzednią niekaralność Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie razi nadmierną surowością, a stanowi

			właściwą dolegliwość, adekwatną do jego zawinienia.
I	II	Z uwagi na uprzednią niekaralność oskarżonego Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. art. 70 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego W. W. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat zobowiązując go w tym okresie do informowania kuratora o przebiegu próby. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał go pod dozór kuratora.	
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza			

w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Sąd na podstawie przepisów wskazanych w pkt. 3 wyroku zasądził od oskarżonego W. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 180 złotych. W. W. (1) posiada bowiem stały dochód w postaci świadczenia rentowego, nie posiada nikogo na utrzymaniu w związku z czym wobec uznania go winnym zarzucanego mu czynu winien ponieść koszty przedmiotowego postępowania.	
8. PODPIS		